

Arrest

nr. 198 782 van 26 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Kandy in Sri Lanka. In september 2008 kwamen mensen van de "TID" regelmatig naar uw huis omdat u samen met twee vrienden verdacht werd te zijn betrokken bij bomaanslagen. Uw vrienden werden opgesloten en zouden volgens uw verklaringen nog steeds vastzitten. In september vertoefde u in Colombo en uw vader vroeg u om naar Kandy te komen om u aan te bieden. In oktober 2008 gaf u zich aan bij de "TID" (volgens uw verklaringen Terrorism Investigation Department) en werd gedurende een vijftal dagen opgesloten en ondervraagd. Omdat men u niet verdacht vond kwam u na een vijftal dagen vrij. Vervolgens vertrok u naar Saoedi Arabië om te

gaan werken en omdat u vreesde toch nog als verdachte te worden beschouwd bij die aanslagen. Terwijl u in Saoedi Arabië was kwam de "TID" nog meermaals naar u vragen. Ofschoon de "TID" nog altijd naar u op zoek was keerde u in 2014 terug naar Sri Lanka. Uw moeder ging er immers van uit dat de situatie na het einde van de oorlog in 2009 wel zou gekalmeerd zijn, en dat indien u in het huwelijk zou treden u geen verdere problemen meer zou ondervinden. U huwde op 5 april 2014 en werd drie dagen nadien door de "TID" opgepakt en ondervraagd over dezelfde zaken als in het verleden. Er werd u gezegd dat er in 2015 een proces zou zijn en dat zij op uw medewerking rekenden, vervolgens werd u vrijgelaten. Ondertussen had u ook vernomen dat burens een petitie tegen u hadden gehouden omdat er na uw huwelijk dikwijls Tamils vanuit Jaffna op bezoek kwamen. Toen het proces naderde was u er niet meer gerust in. U had immers vernomen van de ouders van uw twee vrienden die opgesloten waren, dat de autoriteiten hun beloofd hadden dat zij naar Canada konden vertrekken indien zij hun medewerking gaven en dat de autoriteiten hun belofte niet hadden gehouden. U vreesde dat wanneer u met de autoriteiten ging samenwerken u ook het risico liep om te worden opgesloten. Daarom bracht u in 2015 uw echtgenote naar Jaffna. Vervolgens ging u onderduiken in Colombo en keerde een aantal keer terug naar Jaffna om uw echtgenote te bezoeken en naar Kandy, waar u soms verbleef bij een neef. Het grootste deel van de tijd vertoefde u echter in Colombo. In 2016 werden uw vrienden veroordeeld. In de periode dat u was ondergedoken bleef de "TID" u zoeken en na de veroordeling van uw vrienden wilden zij alle verdachten oppakken. U besloot dat de tijd rijp was om het land te verlaten en schakelde een reisagent in om uw reis naar het buitenland te regelen. Een jaar voor uw vertrek gaf u uw paspoort aan hem.

In september 2017 vertrok u uit Sri Lanka. Met uw eigen paspoort reisde u via Qatar naar Ierland. De reisagent hield uw paspoort bij, maar gaf het u telkens in handen wanneer u de immigratie moest passeren. In Ierland aangekomen werd het paspoort afgepakt en kreeg u een valse Nederlandse identiteitskaart om verder te reizen naar België. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, geboorteakte, geboorteakte van uw echtgenote, geboorteakte van uw kind, uw huwelijksakte, bewijs van uw tewerkstelling in Saoedi Arabië, een brief van de "Human Rights Commission, een brief van de "Village Chief" die bevestigt dat u reeds langer dan twee jaar niet meer in Kandy woont en een brief van de "Village Chief" dat u in België verblijft.

Op 9 november 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. U tekende beroep aan, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde bovenstaande beslissing op 7 december 2017. In beroep legde u een attest voor van de Gramma Niladhari en van het ICRC, maar de inhoud van deze documenten strookt niet met uw verklaringen.

Zonder teruggekeerd te zijn naar uw land van herkomst diende u op 11 december 2017 een tweede asielaanvraag in. U verwees hierbij naar bovenstaande verklaringen dat u enkele malen door de politie ondervraagd werd. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: drie politierapporten, een brief van de Human Rights Commission, een brief van de Gramma Niladhari (Engels en Tamil) die u in beroep bij uw eerste asielaanvraag neerlegde, een residentiecertificaat, een werkattest dat u bij uw eerste asielaanvraag neerlegde, uw huwelijksakte van uw eerste asielaanvraag, een attest van de ICRC dat u in beroep neerlegde.

Op 15 december 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U baseerde zich immers op dezelfde problemen zoals u ze eerder had aangehaald. Het beroep dat u tegen deze beslissing indiende werd door de RvV verworpen op 4 januari 2018.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 10 januari 2018 een derde asielaanvraag in. U verwijst daarbij opnieuw naar de problemen die u tijdens uw eerste aanvraag had uiteengezet. Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legt u volgende documenten neer: drie documenten van de 'Criminal Investigation Department' en een brief van uw vrouw, waarin ze hulp vraagt aan de Human Rights Commission.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet, moet worden bevestigd dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werden bevestigd. In het kader van uw tweede asielaanvraag nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw asielaanvraag. Het beroep dat u hiertegen indiende, werd door de RvV verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige, derde aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo baseert u zich bij uw derde asielaanvraag op het relaas zoals u dit bij uw eerste asielaanvraag reeds uiteenzette. Hierbij gaat u voorbij aan de pertinente vaststellingen die in het kader van de geloofwaardigheid van uw eerste en tweede asielaanvragen gedaan werden. Het simpelweg herhalen van hetzelfde relaas zonder dat u hierbij kunt aantonen waar het CGVS bij haar appreciatie verkeerd zat is onvoldoende.

Dat u bovendien in uw huidige aanvraag verklaart dat u nog steeds gezocht wordt door de "Criminal Investigation" (sic; zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, pt.1.1), waarmee u naar alle waarschijnlijkheid de Criminal Investigation Department (CID) bedoelt, bevestigt eens te meer de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. U gaf immers in het verleden steeds aan dat u in Sri Lanka problemen kende met de TID, die u overigens ook verkeerdelijk als de "Terrorism Investigation Department" benoemde. Dat u nu plots een andere afdeling van de Sri Lankaanse politie zou vrezen, doet verder enig geloof dat nog aan uw relaas zou kunnen gehecht worden (quod non) teniet. Het CGVS gaat er van uit dat dit eerder te maken heeft met drie documenten die u nu neerlegt, dewelke stellen uit te gaan van de CID.

De authenticiteit van deze documenten wordt overigens verder ondermijnd door de inhoud ervan. Zo is het vooreerst bijzonder opmerkelijk dat het document, uitgaande van de Sri Lankaanse autoriteiten en gericht aan een Tamil, opgesteld is in het Engels. Verder blijkt de schrijver van de documenten deze taal ook niet goed machtig te zijn, gezien de talrijke schrijffouten (zoals bvb 'you will be here at morning', 'its important to give your attention to avoid problems', 'otherwise its lead to'). Bovendien is het door dit belabberde Engels (door bvb. 'we have an inquiry on you with x') evenmin duidelijk of u nu bij of omwille van de vermelde persoon uitgenodigd zou zijn bij de autoriteiten.

Verder dient er hierbij ten overvloede op gewezen dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat dit absoluut niet het geval is, met als gevolg dat de documenten die u ter staving van ditzelfde relaas voorlegt, geen bewijswaarde hebben.

Omwille van bovenstaande kan ook de brief van uw vrouw, waarin ze hulp vraagt aan de Human Rights Commission, evenmin overtuigen. Het gaat hier immers slechts om de verklaringen van een persoon die zeer dichtbij u staat. Gezien uw eigen verklaringen ongeloofwaardig bevonden werden, vermogen deze dan ook allerminst het geloof in uw relaas te herstellen. Dat u nog andere documenten verwacht, wijzigt evenmin iets aan bovenstaande appreciatie, zeker in het licht van de overige vaststellingen.

Voorts dient eveneens herhaald te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien werden reeds bij uw vorige asielaanvragen verschillende van de door u neergelegde documenten in twijfel getrokken door het CGVS en de RvV.

De nieuwe documenten die u neerlegt ter staving van uw derde asielaanvraag zijn dan ook niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat gezien er geen andere verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor DVZ verantwoordelijk is, is er dus geen schending van artikel 3 EVRM aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.2. De verzoeker vermeldt in zijn inventaris nog volgende stuk *“mailverkeer met vrouw van verzoeker”*.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van 17 januari 2018, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4.1. Een lezing van de stukken van het administratief dossier wijst uit dat verzoeker zijn derde en huidige asielaanvraag opnieuw steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet; verzoeker vreest meer bepaald de Sri Lankaanse overheden omdat hij verdacht wordt van betrokkenheid bij een bomaanslag die plaats had in 2008.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag op 9 november 2017 reeds vast dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gevisieerd wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten wegens betrokkenheid bij een bomaanslag. De beslissing van de commissaris-generaal werd bij arrest nr. 196 298 van 7 december 2017 bevestigd, de Raad kon in navolging van de commissaris-generaal evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. In zoverre verzoeker zijn verweer aldus richt tegen de weigeringsmotieven in zijn vorige asielaanvraag, kan deze dan ook niet in aanmerking worden genomen.

2.4.2. Ter ondersteuning van onderhavige asielaanvraag legt verzoeker als nieuwe elementen volgende documenten voor: drie documenten van de Criminal Investigation Department en een brief van zijn echtgenote waarin ze hulp vraagt aan de Human Rights Commission.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijs voerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4.3. De door verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag bijgebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van verzoekers relaas kunnen herstellen. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens beoordeling waar in de bestreden beslissing als volgt wordt overwogen: *“Zo baseert u zich bij uw derde asielaanvraag op het relaas zoals u dit bij uw eerste asielaanvraag reeds uiteenzette. Hierbij gaat u voorbij aan de pertinente vaststellingen die in het kader van de geloofwaardigheid van uw eerste en tweede asielaanvragen gedaan werden. Het simpelweg herhalen van hetzelfde relaas zonder dat u hierbij kunt aantonen waar het CGVS bij haar appreciatie verkeerd zat is onvoldoende.*

Dat u bovendien in uw huidige aanvraag verklaart dat u nog steeds gezocht wordt door de “Criminal Investigation” (sic; zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, pt.1.1), waarmee u naar alle waarschijnlijkheid de Criminal Investigation Department (CID) bedoelt, bevestigt eens te meer de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. U gaf immers in het verleden steeds aan dat u in Sri Lanka problemen kende met de TID, die u overigens ook verkeerdelijk als de “Terrorism Investigation Department” benoemde. Dat u nu plots een andere afdeling van de Sri Lankaanse politie zou vrezen, doet verder enig geloof dat nog aan uw relaas zou kunnen gehecht worden (quod non) teniet. Het CGVS gaat er van uit dat dit eerder te maken heeft met drie documenten die u nu neerlegt, dewelke stellen uit te gaan van de CID.

De authenticiteit van deze documenten wordt overigens verder ondermijnd door de inhoud ervan. Zo is het vooreerst bijzonder opmerkelijk dat het document, uitgaande van de Sri Lankaanse autoriteiten en gericht aan een Tamil, opgesteld is in het Engels. Verder blijkt de schrijver van de documenten deze taal ook niet goed machtig te zijn, gezien de talrijke schrijffouten (zoals bvb ‘you will be here at morning’, ‘its important to give your attention to avoid problems’, ‘otherwise its lead to’). Bovendien is het door dit belabberde Engels (door bvb. ‘we have an inquiry on you with x’) evenmin duidelijk of u nu bij of omwille van de vermelde persoon uitgenodigd zou zijn bij de autoriteiten.

Verder dient er hierbij ten overvloede op gewezen dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat dit absoluut niet het geval is, met als gevolg dat de documenten die u ter staving van ditzelfde relaas voorlegt, geen bewijswaarde hebben.

Omwille van bovenstaande kan ook de brief van uw vrouw, waarin ze hulp vraagt aan de Human Rights Commission, evenmin overtuigen. Het gaat hier immers slechts om de verklaringen van een persoon die zeer dichtbij u staat. Gezien uw eigen verklaringen ongeloofwaardig bevonden werden, vermogen deze dan ook allerm minst het geloof in uw relaas te herstellen. Dat u nog andere documenten verwacht, wijzigt evenmin iets aan bovenstaande appreciatie, zeker in het licht van de overige vaststellingen.

Voorts dient eveneens herhaald te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien werden reeds bij uw vorige asielaanvragen verschillende van de door u neergelegde documenten in twijfel getrokken door het CGVS en de RvV.

De nieuwe documenten die u neerlegt ter staving van uw derde asielaanvraag zijn dan ook niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Verzoeker weerlegt deze concrete vaststellingen niet. Verzoeker meent dat hij, gelet op de gedane vaststellingen inzake de authenticiteit van voormelde documenten, niet in staat is om ooit zijn asielrelaas te steunen met nieuwe documenten. Hierbij moet worden opgemerkt dat verzoeker geen enkel concreet argument bijbrengt om de gedane vaststellingen te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot algemene beschouwingen, maar voert geen enkel concreet verweer. De gedane vaststellingen zijn evenwel pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Wat betreft het mailverkeer van verzoekers echtgenote met verzoekers raadvrouw, dat bij het verzoekschrift werd gevoegd, moet worden opgemerkt dat deze e-mails inhoudelijk geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. Het gegeven dat verzoeker en zijn echtgenote veel moeite doen om documenten te bekomen, weerlegt de concreet gedane vaststellingen omtrent deze documenten niet.

2.4.4. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier, die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers afkomstig uit Sri Lanka actueel geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande als volgt: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”*

Verzoeker beperkt zich in zijn verweer tot theoretische bespiegelingen, verwijzingen naar rechtspraak van het EHRM alsook naar zijn eigen asielrelaas dat al bij de eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden zoals *supra* reeds werd vastgesteld. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de analyse van de veiligheidssituatie in Sri Lanka zoals samengevat door de bestreden beslissing onjuist of niet langer actueel zou zijn.

Verzoeker blijkt ten slotte niet de minste concrete poging te ondernemen om hoger aangehaalde motieven te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in het volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker er dan ook niet in slaagt de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming te herstellen.

2.4.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.4.6. In zoverre verzoeker nog artikel 3 van het EVRM geschonden acht, dient erop gewezen dat de Raad in het kader van zijn bevoegdheid, bepaald in artikel 39/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980, geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel en aldus niet vermag artikel 3 van het EVRM rechtstreeks te toetsen (zie RvS, nr. 173.134, 3 juli 2007). Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”*

2.4.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd terecht geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze gebaseerd is zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet dienstig kan worden aangevoerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF